

Република Србија
Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 01-1032/1
18.04.24. године

На основу члана 19 Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“, бр. 5/22 и 2/24) и члана 38 Статута Правног факултета („Билтен Правног факултета“ бр. 326/24), декан Факултета даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

- Обавештавају се заинтересовани да је Извештај Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област на Правном факултету у Нишу примљен дана 18. 04. 2024. године под бројем 01-1032, и да се налази у Библиотеки Факултета.
- Извештај је доступан свим заинтересованим лицима у радно време Библиотеке, у року од 30 (тридесет) дана од дана истицања овог обавештења на огласној табли Факултета, сајту Факултета и сајту Универзитета.
- Ово обавештење истаћи на огласној табли Факултета, а обавештење са извештајем доставити архиви, Библиотеки, Универзитету у Нишу и истаћи на сајту Факултета.

ДЕКАН

Проф. др Небојша Раичевић

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ПРИМЉЕНО	18.04.24.		
ОДЛ. ЈЕД.	ДОДУ	МРДОГ	ДОСТАВЕТ
01	1032		

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У НИШУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу, бр. 8/18-01-002/24-016 од 15.3.2024. године именована је Комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање ванредни или редовни професор за ужу грађанско-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, у саставу: 1) Проф. др Мирослав Лазић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу; 2) Проф. др Нина Планојевић, редовна професорка Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и 3) Проф. др Михајло Цветковић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Нишу.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Подаци о конкурсу

На конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу грађанско-правну научну област, објављеном у листу „Послови“ бр. 1078 од 7. 02. 2024. године, пријавиле су се две кандидаткиње: др Милица Жупљанић, професор струковних студија на Високој пословној школи струковних студија „Чачак“ у Београду и др Милица Вучковић, доценткиња Правног факултета Универзитета у Нишу.

Комисија је увидом у добијени материјал утврдила да су кандидаткиње поднеле сва потребна документа предвиђена релевантним прописима и конкурсом.

2. Подаци о кандидаткињи Милици Жупљанић

2.1. Основни биографски подаци

Кандидаткиња др Милица Жупљанић је рођена 05. 01. 1972. године у Крагујевцу. Држављанка је Републике Србије, са пребивалиштем у Крагујевцу.

2.2. Стручна биографија

2.2.1. Основне студије

Кандидаткиња др Милица Жупљанић је завршила Економску школу у Крагујевцу као правни техничар, 1992 године. Правни факултет у Крагујевцу је завршила у периоду 1992-1996 године, са просечном оценом 8,03 (осамнулатри).

2.2.2. Докторске студије

Докторске студије је завршила на Правном факултету у Крагујевцу са просечном оценом 8,60 (осамшездесет). Докторску дисертацију под насловом: „Право грађана на покрајинску аутономију у уставно-правном поретку Републике Србије“ је одбранила на Правном факултету у Крагујевцу 2017 године. Докторска дисертација је из уже јавноправне и теоријскоправне научне области.

2.2.3. Подаци о професионалној каријери

Кандидаткиња др Милица Жупљанић је након дипломирања радила као судијски приправник у Општинском суду у Крагујевцу, затим у Републичком фонду за ПИО у Крагујевцу, као виши стручни сарадник и као наставник на предмету Устав и права грађана у Другој крагујевачкој гимназији.

2.2.4. Наставни рад

Кандидаткиња др Милица Жупљанић ради као професор струковних студија у Високој пословној школи струковних студија у Београду и на Академији струковних студија Западна Србија у Ужицу (допунски рад). Предаје предмете Привредно право, Опорезивање у приватном и јавном сектору и Правни аспекти здравствене заштите.

2.2.5. Стручно усавршавање

Положен стручни испит запослених у органима државне управе 2006. године (Министарство правде Републике Србије). Положен испит за лиценциране посреднике (медијаторе) 2023. године (Министарство правде Републике Србије).

Основно познавање рада на рачунару.

Кандидаткиња наводи да се служи енглеским језиком (писање, читање и говор).

2.2.5. Допринос академској и широј друштвеној заједници

Кандидаткиња није навела податке о доприносу друштвеној заједници.

2.3. Преглед научног и истраживачког рада

У току своје професионалне каријере, кандидаткиња др Милица Жупљанић је објавила следеће научне радове:

1. Ђорђевић, С – Торбица, М – Жупљанић, М: Изведеност правног начела, Право, теорија и пракса, Нови Сад, 2012, стр. 81-94.
2. Жупљанић, М: Србија као регионална држава, Бања Лука, Правна ријеч – часопис за правну теорију и праксу, 2010, стр. 407-424.
3. Жупљанић, М – Бојковић, Ч – Андрејић, М: Регионална држава у делу Миодрага Јовичића, Београд, Војно дело, 2016, стр. 222-233.
4. Жупљанић, М: Право на територијалну аутономију у историји српске уставности, Право, теорија и пракса, Нови Сад, 2017, стр. 1-12.
5. Жупљанић, М: Право грађана на покрајинску аутономију у Републици Србији, Правни став, Крагујевац, 2017, стр. 26-36.
6. Зорић, М - Жупљанић, М: Рецепција римског права, Одитор – часопис за менаџмент, финансије и право, Београд, 2019, стр. 81-92.
7. Жупљанић, М – Зорић, М – Јовановић, З: Ограничење својине у виду суседских права у римском праву, Одитор – часопис за менаџмент, финансије и право, Београд, 2019., стр. 22-31.
8. Жупљанић, М: Diocletians Reforms Of State Administration And Corruption Lives Today? У: Fourth International Conference of Balkan Association of Roman Law and Roman Legal Tradition, „Tradition Iuris Romani“, Sofia, str. 675-684.
9. Нововић, М - Жупљанић, М: Autentic Tourist Potential and Perspectives of Tourism Development, У: Gornji Milanovac, Session 12 International Scientific Conference „Sciense and Higher Education in Function of Sustainable Development, SED, Užice, 2021, str. 5-11.
10. Аничић, А – Ануфријев, А - Жупљанић, М: Perspectives of Development of the Insurance Market in Serbia, У: 13th International Scientific Conference „Sciense and Higher Education in Function of Sustainable Development . SED 2023, str. 170-175, Уžice.
11. Жупљанић, М, Опорезивање у приватном и јавном сектору, Висока пословна школа стручвних студија „Чачак“, Београд (скрипта).
12. Дашић, Б – Пушоња, Б. - Жупљанић, М: Улога регулаторног оквира на приливе страних директних инвестиција, Београд, Акционарство, стр. 95-111.

3. Закључно мишљење о испуњености услова за избор кандидаткиње др Милице Жупљанић

Комисије за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Грађанскоправну научну област, пошто је проучила пријаву и прилоге кандидаткиње др Милице Жупљанић, констатује да она не испуњава одређене услове за избор у звање доцент, као и у звање ванредни професор, а посебно услове из чл. 12 и 14. Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, који су саставни део Правилника о поступку стицања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу. Кандидаткиња најпре нема докторат из грађанскоправне области, већ докторат из јавноправне и теоријске правне области. Такође, кандидаткиња нема позитивно оцењено приступно предавање на институцији код које конкурише. Правни факултет је, ради отклањања овог другог недостајућег услова, у складу са прописима, омогућио одржавање овог предавања. Приступно предавање је било заказано за 15. 4. 2024 године (уз поштовање рока за припрему предавања) на Правном факултету у Нишу, на тему: "Појам државине и правна дејства државине," (коју је одредила Комисија формирана од стране декана за одређивање теме). Затим је декан Факултета одредио Комисију за оцењивање предавања у саставу проф. др Невена Петрушћић, редовни професор, председник комисије, проф. др Мирослав Лазић, редовни професор и доц. др Ивана Симоновић, сви наставници на Правном факултету у Нишу. Кандидаткиња није приступила приступном предавању, што је Комисија констатовала и учинила одговарајући предлог НН Већу (бр. 01-993 од 15.4.2024). С обзиром да нису испуњени претходни услови у погледу научне области доктората и приступног предавања, Комисија није ценила научну заснованост радова, односно испуњеност услова из чл. 17. ст. 1 тач. 4 Ближих критеријума.

На основу изложеног, Комисија је закључила да кандидаткиња др Милица Жупљанић не испуњава све услове за избор у звање доцент, као и све услове за избор у звање ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област.

4. Подаци о кандидаткињи Милици Вучковић

4.1. Основни биографски подаци

Кандидаткиња др Милица Вучковић рођена је 05. 08. 1982. године у Нишу. Држављанка је Републике Србије, са пребивалиштем у Нишу.

Завршила је гимназију „Стеван Сремац“ у Нишу, 2001. год. од 2001. до 2004. год. је студирала машински факултет Универзитета у Нишу. Правни факултет Универзитета у Нишу је завршила 2009. године.

4.2. Стручна биографија

4.2.1. Основне студије

Кандидаткиња др Милица Вучковић је Правни факултет Универзитета у Нишу уписала школске 2004/2005. године, а дипломираја 02. 06. 2009. године. Факултет је завршила са просечном оценом 9.65 (деветшездесетпет). Као студент, учествовала је на пројекту "Правна клиника" и завршила "Клинички програм обуке за заштиту права жена", 2009. године и стекла одговарајуће сертификате. Курс за коришћење електронске правне базе Параграф у организацији Правног факултета у Нишу и Параграф Компаније је завршила 2008. године.

4.2.2. Докторске студије

Кандидаткиња др Милица Вучковић је уписала докторске академске студије права на Правном факултету Универзитета у Нишу, у школској 2009/2010. години, ужа Грађанско-правна научна област. Израдила је и објавила научни чланак под називом „Новине у судској заштити државине по Нацрту Законика о праву својине и другим стварним правима Републике Србије“. Израдила је и одбранила семинарски рад на тему "Бездржавинска средства обезбеђења потраживања на покретним стварима у савременом праву". На докторским студијама је објавила научни чланак под називом "Фидуцијарни пренос својине ради обезбеђења у савременом праву". Израдила је и успешно одбранила семинарски рад на тему "Наследноправни положај супружника у савременом праву". Просечна оцена на докторским студијама је 9.50. Одобрена јој је тема за израду докторске дисертације, под називом "Грађанскоправни аспект заштите од прекомерних имисија", а докторску дисертацију је одбранила 22. фебруара 2019. године, на Правном факултету Универзитета у Нишу.

4.2.3. Подаци о професионалној каријери

Кандидаткиња др Милица Вучковић, након дипломирања, најпре је радила као волонтер на радном месту судијског приправника у Основном суду у Нишу, у периоду од 15. 07. 2009. године до 17. 02. 2010. године. На Правном факултету Универзитета у Нишу је најпре два пута бирана у звање сарадник у настави за ужу Грађанско-правну научну област у периоду од 16.02.2010. године па до 16.02.2012. године. У сарадничко звање асистент за ужу Грађанско-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу је први пут изабрана Одлуком Наставно-научног већа бр. 01-806/3-2012 од 03.05.2012. године, за период од три године, почев од 04.05.2012. године. Други пут је била изабрана у звање асистент Одлуком Наставно-научног већа бр. 01-831/3 од 21.04.2016. године, за период од три године, почев од 21.04.2016. Током сарадничке каријере самостално је изводила вежбе и индивидуалне и групне консултације из предмета Увод у грађанско право и Стварно право, Клиничко правничко образовање и Права личности. Била је секретар Катедре

за грађанскоправне науке и Правне клинике Правног факултета Универзитета у Нишу.

У наставничко звање доцент на Правном факултету Универзитета у Нишу је изабрана одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке бр. 8/18-01-004/19-009 од 23.05.2019. године, на ком месту тренутно ради. Распоређена је за извођење наставе на следећим предметима: Увод у грађанско право и Стварно право (друга година ОАС), Права личности, Клиничко правничко образовање (четврта година ОАС), Основи грађанског права ЕУ, Стварноправна средства обезбеђења (МАС – Општи смер), Грађанскоправна заштита приватности у онлајн окружењу (МАС – Право информационих технологија), Грађанско право, Стварно право (ДАС). Такође је била члан бројних комисија и одбора: за одбрану завршних мастер радова, за рангирање кандидата на пријемном испиту и израду извештаја о пројектима, итд. Рецензијала је радове за часописе „Зборник радова Правног факултета у Нишу“, „Правни хоризонти“, „Српска правна мисао“ и „Годишњак Правног факултета“ (Бања Лука). Тренутно је члан Одбора за квалитет, Издавачког већа Центра за публикације Правног факултета Универзитета у Нишу, председница Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање јавних исправа о завршетку студија студената Правног факултета у Нишу и члан Савета Правног факултета у Нишу.

4.2.4. Стручно усавршавање

Била је полазник Летње школе за Европско приватно право у Салцбургу (Salzburg Summer School 2018 on European Private Law) у периоду од 2. до 13. јула 2018. године.

Учествовала је у раду експертског окружлог стола "Клиничко правничко образовање на Западном Балкану" (The Expert Round Table "Clinical Legal Education in Western Balkans"), у Осијеку (Република Хрватска), од 11. до 13. новембра 2018. године (организатори: Europa-Institut, SEELS).

Била је истраживач на пројекту Правног факултета Универзитета у Нишу „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије под бројем 179046 Д, као и истраживач на пројекту „Усклађивање права Србије са правом ЕУ“, који је финансирао Правни факултет Универзитета у Нишу.

Одлично влада енглеским језиком (ниво B1). Стекла је основна знања из француског језика (ниво A2), током четири године редовне наставе у гимназији (друштвено језички смер), као и у Француском институту у Нишу. Служи се немачким језиком (ниво A1). Преводи са француског, енглеског и немачког језила.

4.2.5. Допринос академској и широј друштвеној заједници

Комисија је на темељу конкурсног материјала констатовала да је кандидаткиња др Милица Вучковић од избора у звање доцент остварила допринос академској и широј заједници кроз следеће активности:

1) Подржавање ваннаставних академских активности студената:

Заменик председника Комисије за спровођење избора чланова Студентског Парламента Правног факултета Универзитета у Нишу (Одлука бр. 01-1221 од 21.04.2022. године)

2) Учешће у наставним активностима које не носе ЕСПБ:

Чланство у Комисији за дежурства на пријемном испиту за упис студената у прву годину основних академских студија права за школску 2019/2020. годину (Одлука бр. 01-1574 од 21.06.2019. године); за школску 2020/2021. годину (Одлука бр. 01-1439 од 27.06.2020. године); за школску 2021/2022. годину (Одлука бр. 01-1613 од 25.06.2021. године); за школску 2022/2023. годину (Одлука бр. 01-1906 од 27.06.2022. године),

Чланство у Комисији за рангирање кандидата за упис студената у прву годину основних академских студија права у првом уписном року за школску 2019/2020. годину (Одлука бр. 01-1594 од 25.06.2019. године); за школску 2020/2021. годину (Одлука бр. 01-1454 од 29.06.2020. године); за школску 2020/2021. годину (Одлука бр. 01-1935 од 07.09.2020. године); за школску 2023/2024. годину (Одлука бр. 01-1776 од 23.06.2023. године).

3) Учешће у раду тела Факултета или Универзитета:

Члан Савета Правног факултета у Нишу (Одлука бр. 03-1372/1 од 24.05.2023. године);

Председник Комисије за утврђивање испуњености услова за издавање јавних исправа о завршетку студија студената Правног факултета у Нишу (Одлуке бр. 01-2260 од 24.09.2021. године, бр. 01-939 од 31.03.2022. године, бр. 01-2786 од 30.09.2022 године и бр. 01-2507 од 29.09.2023. године);

Члан Одбора за квалитет Правног факултета у Нишу (Одлука бр. 01-2075/9а од 16.09.2021. године)

Члан Издавачког савета Центра за публикације Правног факултета у Нишу (Одлуке: бр. 01-1336 од 30.05.2019. године и бр. 01-1413 од 09.05.2022. године);

Секретар Правне клинике Правног факултета у Нишу (Одлуке: бр. 01-1119 од 09.05.2019. године, бр. 01-1452/2 од 25.06.2020. године и бр. 01-1154 од 10.05.2021. године);

Члан Комисије за проверу и уједначавање предложених категорија научних радова за потребе акредитације НИО (Одлука бр. 01-3068 од 26.11.2019. године).

4) Успешно извршавање задужења везаних за наставу, менторство, професионалне активности намењене као допринос локалној или широј заједници:

Члан Комисије за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Право на здравствену заштиту деце миграната у Србији, Босни и Херцеговини и Хрватској“, Арсић Александра, студента мастер академских студија права (број досијеа М046/19-0) (Одлука бр. 01-2472 од 14.10.2020. године);

Члан Комисије за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Правне последице преваре у уговорном праву“, Ђирић Снежане, студента мастер академских студија права (број досијеа М036/18-0) (Одлука бр. 01-2969 од 18.11.2020. године);

Члан Комисије за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Поступак за судску еманципацију детета са освртом на праксу Основног суда у Нишу“, Јовановић Александре, студента мастер академских студија права (број досијеа М004/19-0) (Одлука бр. 01-3071 од 27.11.2020. године);

Члан Комисије за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом „Права детета и медији“, Перић Марије, студента мастер академских студија права (број досијеа М046/18-0) (Одлука бр. 01-3177 од 07.12.2020. године).

5) Рецензирање радова и оцењивање радова и пројеката (по захтевима других институција)

„Српска правна мисао“ и „Годишњак Правног факултета“, часописи Правног факултета Универзитета у Бања Луци (Уговор о ауторском делу бр. 787-16/23 од 20.11.2023. године и допис од 28.11.2023. године)

„Зборник радова Правног факултета у Нишу“ (Потврда бр. 01-279 од 05.02.2024. године Сертификат од децембра 2022. Године)

„Правни хоризонти“ (Потврда бр. 01-236 од 30.01.2024. године)

6) Организација и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова:

Члан Организационог одбора конференције „Одговорност у правном и друштвеном контексту“ и конференције „Миграције људи-правни и друштвени аспекти“ (Одлука бр. 01-3146 од 02.12.2019. године)

Члан техничког одбора за организацију међународне научне конференције „Право и дигитализација“ (Одлука бр. 01-3186 од 07.12.2020. године)

7) Креативне активности које показују професионална достигнућа наставника и доприносе унапређењу Универзитета као заједнице засноване на учењу:

Учешће у раду Радионице за писање пројектата одржане на Правном факултету Универзитета у Нишу 27. септембра 2019. године (Сертификат о учешћу)

5. Преглед научног и истраживачког рада

У току своје професионалне каријере, кандидаткиња др Милица Вучковић написала је и објавила већи број научних и стручних радова, учествовала је на међународим и домаћим научним конференцијама и стручним скоповима, а била је ангажована и у научно-истраживачким пројектима од националног значаја.

4.1. Преглед научно-истраживачког рада

4.1.1. Радови објављени до избора у звање доцент

• Чланци

1. **Новине у судској заштити државине по Нацрту Законика о праву својине и другим стварним правима Републике Србије**, Защита људских и мањинских права у европском правном простору, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, књига прва, 2011, стр. 597-610.
2. **Фидуцијарни пренос својине ради обезбеђења у савременом праву**, Защита људских и мањинских права у европском правном простору, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, књига друга, 2012, стр. 537-550.
3. **Заложно право на покретним стварима уписаним у регистар**, Хармонизација грађанског права у региону, Зборник радова међународног научног скупа, Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет Пале, 2013, стр. 313-329.
4. **Judicial protection of the possession**, The Milestones of Law in the Area of Central Europe, Collection of Papers from the International Conference for PhD Students and Young Scientists, Comenius University in Bratislava, Faculty of Law, 2013, стр. 1043-1049.
5. **Стицање својине одржајем на непокретностима**, Усклађивање права Србије са правом ЕУ, Зборник радова Правног факултета у Нишу, 2013, стр. 563-578.

6. Плодоуживање у функцији збрињавања наследника, (коауторство са проф. др Мирољивом Лазићем), Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, књига трећа, 2013, стр. 119-135.
7. Актуелност начела *superficies solo cedit*, 1700 година Миланског едикта, Зборник радова Правног факултета у Нишу, 2013, стр. 741-754.
8. Наследноправни положај супружника у савременом српском праву, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 66, 2014, стр. 309-323.
9. Месна уобичајеност коришћења непокретности и теорија преокупације у систему имисионе грађанскоправне заштите, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 70, 2015, стр. 703-717.
10. *Deprivation (expropriation) of the neighbours right*, Legal, social and political control in national, international and EU law, Collection of papers from the International Scientific Conference, Niš, 2016, pp. 659-671.
11. Ограничења права своине на културним добрима, Заштита људских и мањинских права у европском правном простору, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, књига шеста, Ниш, 2016, стр. 121-131.
12. Јавна својина и стицање права (приватне) својине на објектима јавне својине, Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ", Зборника радова, књига трећа, Правни факултет, Универзитет у Нишу, 2016, 239-253.
13. Грађанскоправна одговорност за нежељени живот, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 76, Ниш, 2017, стр. 479-494.
14. Утицај урбанистичких и еколошкоправних прописа на одређивање прекомерности имисија у грађанском праву, Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ", Зборника радова, књига трећа, Правни факултет, Универзитет у Нишу, 2017, 161-171.
15. *Private nuisances and land use regulation*, "Law and Transition", Collection of papers, Faculty of Law University of Belgrade, 2017, pp. 465-472.
16. *Formalism in legal transactions in roman and in modern law - example of real property*, IUS ROMANUM, 2/2017, <http://iusromanum.eu>, pp. 1-9.
17. Право својине и заштита животне средине, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 81, Ниш, 2018, стр. 381-397.

4.1.2. Радови објављени након избора у звање доцент

- Монографске публикације и уџбеници:

"Право својине - од апсолутне слободе ка ропству социјализације", Правни факултет Универзитета у Нишу, Центар за публикације, 2024, (Ниш: Графика Галеб), 263 стране, тираж: 100, ISBN 978-86-7148-314-8 (брош.). - 347.23(497.11). - COBISS.SR-ID 135071753 .

- Научни чланци:

- 1) Осигурање од одговорности за имисиону штету, Зборник радова Правног факултета у Нишу, год. 58. бр. 84 (2019), стр. 91-103. Доступно на: <http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z84/06z84.pdf>.
- 2) *Mortgagor's liability for the preservation of the value of mortgaged real estate* (првопотписана у коатроском раду са проф. др мирославом Лазићем), Теме (Ниш), год. 44, бр. 1 (2020), стр. 65-81. Доступно на: <http://teme2.junis.ni.ac.rs/index.php/TEME/article/view/1310>. У складу са чл. 3 Ближих критеријума за избор у звање наставника, из 2022. Године (М23).
- 3) Еколошка функција права својине на непокретностима, Зборник радова Правног факултета у Нишу, год. 60. бр. 92 (2021), стр. 115-132. Доступно на: <http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z92/06z92.pdf>. (М51)
- 4) Имисије, Зборник радова са пројекта „Усклађивање права Србије са правом ЕУ“, књ. 6, 2019, стр. 159-174. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Zbornik-Uskladjivanje-prava-2019.pdf.
- 5) Суседскоправна ограничења права својине, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, 2020. стр. 99-112. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Radova-PF-2020.pdf
- 6) Грађанскоправна одговорност за имисије у праву Француске, Зборник радова са пројекта „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, књ. 2, 2020. стр. 247-263. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Radova-Odgovornost-2022.pdf.
- 7) Грађанскоправна заштита од имисија и јавно право, Зборник радова са пројекта „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, књ. 11, 2022, стр. 209-222. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Rep-projekat-dec2022.pdf.
- 8) Грађанскоправна заштита од коришћења личних добара у комерцијалне сврхе, Зборник радова са Међународне научне конференције „Право и дигитализација“, Ниш, 2021, стр. 163-176.
- 9) Правна природа суседског права, Зборник радова са међународног научног скупа „Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку“, Правни факултет Бања Лука, 2022., стр. 267-282.
- 10) Пренатални деликти у грађанском праву, Зборник радова са међународног научног скупа „Право између идеала и стварности“, Правни факултет Универзитета у Косовској Митровици, и Институт за Упоредно право Београд, 2023, стр. 389-400, на Доступно

<https://pra.pr.ac.rs/docs/zrp/Zbornik%20Pravo%20izmedju%20idela%20i%20stvarnosti.pdf>.

11) *Ограничења права својине на природним ресурсима*, Зборник радова са међународне научне конференције „Право и друштвене вредности“, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2023., стр. 259-272.

12) *Planning Law, the Right of Ownership and Relations of Neighbours in Roman and in Modern Law*, Ius Romanum II/2019, Res Publica & Res Privata, Fourth International Conference of Balkan Assostation of Roman Law and Roman Legal Traditions, Крагујевац, 2019., стр. 700-709. (HEINONLINE, ERIH)

4.2. Учешће на научним и стручним скуповима и конференцијама

4.2.1. До избора у звање доцент:

Од избора у звање асистента, др Милица Вучковић је са радовима учествовала на међународним и домаћим научним и стручним скуповима и конференцијама, и то:

- 1) Међународни научни скуп Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву: „Хармонизација грађанског права у региону“, 26. октобар 2012. године.
- 2) Међународни научни скуп "The Milestones of Law in the Area of Central Europe 2013", одржан у Часта-Папиерничкој, код Братиславе, у Словачкој, у организацији Правног факултета Comenius Универзитета у Братислави, од 21. до 23. марта 2013. године.
- 3) Међународни научни скуп „1700 година Миланског едикта“, одржан у Нишу 17. и 18. маја 2013. године, у организацији Правног факултета Универзитета у Нишу.
- 4) Међународни научни скуп “Право у функцији заштите слабијег”, одржан у Нишу 18. и 19. маја 2015. године, у организацији Правног факултета Универзитета у Нишу.
- 5) Међународна научна конференција "Контрола у унутрашњем, међународном и праву Европске уније", "Legal, Social and Political Control in National, International and EU Law", Правни факултет Универзитета у Нишу, 19. мај 2016. године.
- 6) Међународна научна конференција "Глобализација и право", Правни факултет Универзитета у Нишу, 21-22. април 2017. године.
- 7) International Scientific Conference "Law and Transition", Faculty of Law University of Belgrade, 22-23. March 2017.
- 8) International Scientific Conference "The Universality of Roman Law", Faculty of Law University of Niš, 12-14 October 2017.
- 9) Међународна научна конференција "Право пред изазовима савременог доба", Правни факултет Универзитета у Нишу, 13-14. април 2018. године.

10) International Scientific Conference "IUS & HUMANITAS", Societas pro iure romano, Skopje, Republic of Macedonia, 25-27 October 2018.

4.2.2. Након избора у звање доцент:

- 1) Међународна научна конференција „Право и дигитализација“, одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу 23. априла 2021. године.
- 2) Међународна научна конференција „Изазови и перспективе развоја правних система у XXI вијеку“, одржана на Правном факултету Универзитета у Бања Луци 15-16. септембра 2022. године.
- 3) Међународна научна конференција „Право између идеала и стварности“, одржана на Правном факултету Универзитета у Косовској Митровици 19-20 маја 2023. године.
- 4) Међународна научна конференција „Право и друштвене вредности“, одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу, 21. априла 2023. године.
- 5) „Res Publica & Res Privata“, Fourth International Conference of Balkan Assostation of Roman Law and Roman Legal Traditions, Крагујевац, 7-9 новембар 2019. године.

4.3. Рад у оквиру научно-истраживачких и других пројекта

Др Милица Вучковић је истраживач на пројекту Правног факултета Универзитета у Нишу по Уговору о реализацији и финансирању научноистраживачког рада НИО у 2022. години, евиденциони број 451-03-68/2022-14/200120, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Такође, истраживач је на пројекту "Одговорност у правном и друштвеном контексту", који финансира Правни факултет Универзитета у Нишу, за период 2021-2025.

4.4. Приказ и анализа радова објављених након избора у звање доцент

4.4. 1. Приказ и анализа монографског рада

Милица Вучковић, Право својине – од апсолутне слободе ка ропству социјализације – Ниш: Правни факултет, 2024, 253 стране, ISBN 978-86-7148-314-8.

Овај текст монографског типа писан је српским језиком, ћириличним писмом коришћењем фонта *Times New Roman (Serbian-Cyrillic)*, са изузетком латинских максима, стручних израза, међународних аката и литературе страних аутора који су наведени у извornом облику.

Структура рукописа обухвата: предговор, увод, главни део текста, систематизован у пет целина, закључна разматрања, попис коришћене литературе (231 јединица домаћих, али и страних аутора), нормативних аката (укупно 26) и судских одлука (укупно 129), као и садржај. На крају текста дат је списак коришћене домаће и стране литературе, правних извора и судских и других одлука које су биле део истраживачке грађе.

Монографија „Право својине – од апсолутне слободе ка ропству социјализације“ садржи следеће целине: 1) Увод 2) Право својине: појам, карактеристике и садржина; 3) Својина у историјској перспективи; 4) Стицање и престанак права својине; 5) Функције и ограничења права својине 5) Заштита права својине и 6) Закључак.

У уводу рукописа ауторка најпре опредељује главну и помоћне хипотезе истраживања, као и индикаторе тачности постављених хипотеза. Затим приказује структуру рукописа и редослед излагања материје, уз инсистирање на логичкој повезаности засебних делова који, обрадом од општих ка посебним питањима, доприносе исправности изведеног закључака.

Први, од укупно пет делова главног текста, под насловом „Право својине. Појам, карактеристике и садржина“, анализира класичан појам и овлашћења сопственика (власника) како би читалац стекао реалну представу о карактеристикама овог правног института и најшире г стварног субјективног права. Поред класичног појма, предмет анализе су и одређена модерна схватања права својине, којима се отварају нове перспективе својинских овлашћења, ограничења права својине постављају у посебну позицију насупрот власничкој слободи, и својина сагледава најпре кроз интересне сфере активирања појединих овлашћења у пракси, док њена ексклузивност стоји у другом плану.

„Својина у историјској перспективи“ назив је другог дела. Ауторка се у њему бави историјским приказом развоја идеје својине и њеног значаја у различitim епохама и друштвеним односима, подељене на стари век, средњи век и ново доба. Логични наставак овог дела је четврти део у коме се даје историјски приказ развоја својине, од римског права, преко средњевековног права и феудализма, па до новог доба које почиње са Француском буржоаском револуцијом, те Француским грађанским закоником и осталим грађанским законицима модерног доба. Посебно је обраћен развој права својине у Србији, како историјски, тако и савремено. Њен значај у XIX и XX веку је посебно наглашен у засебном поднаслову.

Четврти део се бави стицањем и престанком права својине, скраћено, у мери потребној да се разуме значај права својине и правног промета који она омогућава ради задовољења различитих интереса власника. Приступ начинима стицања је класичан, исказан поделом на деривативне и оригиналне начине стицања. Ту се жели нагласити потврда вредности коју је време дало већини начина стицања, с обзиром да су они преузети из римског права, па, у складу са захтевима правног промета,

допуњени и усавршени. Истовремено се изражава и бојазан да то има и другу страну медаље, да њихова истрајност у примени представља индикатор недостатака, попут статичности и конзервативности. Ова питања се нарочито отварају под притиском европеизације приватног права.

Централни део, свакако најважнији за развој теорије о праву својине, је пети део: „Функције и ограничења права својине (право својине у друштвено-економском контексту)“.

Др Милица Вучковић анализом функција својине и њених ограничења, јавноправних и приватноправних, образлаже главну хипотезу рада, да је својина од апсолутне слободе и недодирљивости власника постала предмет бројних ограничења која су претворила власника - апсолута у власника - роба општим интересима. Сукоб индивидуалног и општег интереса је у модерном добу означио потпуни крах индивидуалних слобода, а под образложењем супремације општих интереса је дошло до, малтене, ропског положаја власника.

Јавноправна ограничења својине су разматрана на најважнијим објектима својине – природним ресурсима, водном благу, пољопривредном земљишту, на шумама и шумском земљишту, на културним добрима итд. Указано је на то да се већина савремених јавноправних ограничења инспирише еколошком функцијом права својине. Посебно је анализиран сукоб ексклузивности права својине и права на приступ природи, са намером да се укаже на релативност класичног права својине, на условљеност појма својине конкретним правним системом и друштвеним контекстом. Основна хипотеза на коју аутор указује код ових ограничења је да се између права својине и њених ограничења води непрекидна борба, и да та борба обликује појам својине и пред њену заштиту поставља нове изазов, који нарочито долазе до изражaja у пракси Европског суда за људска права у Стразбуру.

Приватноправна ограничења својине, ништа мање обимна и рас прострањена, односе се на анализу захвата својине забраном злоупотребе права у њеном вршењу, суседским правима са посебним освртом на специфичности имисија и заштите власника од прекомерних имисија. У погледу заједничке нити приватноправних ограничења, код аутора провејава идеја о њиховој обостраној корисности за сваког власника и потреби успостављања равнотеже правног и фактичког односа. Указује се на основну хипотезу, да апсолутна власничка слобода води аутодеструктивном понашању власника, те да стога први круг ограничавања власничке слободе и социјализације својине почиње у приватној сferи, сferи сучељавања приватних интереса различитих власника.

Најзад, централни део се завршава поглављем Заштита права својине, у коме се др Милица Вучковић најпре бави анализом тужби којима се покреће поступак заштите и карактером ове заштите. Ауторка закључује да су сва класична петиторна средства својинске заштите потврдила своју вредност кроз вишевековну примену. Међутим, у даљем току истраживање је посвећено заштити права својине као људског права, и то кроз веома актуелно питање заштите права на имовину у поступку пред Европским судом за људска права у Стразбуру. Хипотеза овог дела истраживања је та да су бројна ограничења приватне својине у тој мери изменила изглед овог грађанског субјективног права, да се поставило питање његовог опстанка као таквог,

те да је стога императив био да се његова заштита подигне на један виши ниво. Пракса Европског суда за људска права један је од бољих извора за сагледавање реалног утицаја својинских ограничења на промене појма и садржине права својине, и свих разноврсних нијанси финог подешавања вршења својинских овлашћења према потребама савременог друштва.

Главна хипотеза постављена у истраживању - да ограничења својине, малтене, воде ка негацији исте, коју спашава правна заштита, и то пре свега као фундаменталног права човека и грађанина које представља „темељ модерне цивилизације“, а тек у другом плану као грађанског субјективног права. Посебно треба истаћи чињеницу да се научни ставови и закључци др Милице Вучковић темеље на добро дизајнираном истраживању, које је спроведено уз пуно поштовање и примену научних истраживачких метода и алата и базирано на адекватној литерарној подлози. Треба, такође, подвучи и да монографију одликује добра структура, јасан и разумљив језик, лепршав стил писања и резоновања, тако да је корисно могу читати и разумети не само правници, већ и стручњаци других образовних профиле.

4.4.2. Научни чланци:

- 1) „Осигурање од одговорности за имисиону штету“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, год. 58. бр. 84 (2019), стр. 91-103. Доступно на: <http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z84/06z84.pdf>. (M51), један рад који издаје Универзитет у Нишу или факултет Универзитета у Нишу (чл. 14. ст. 1. т. 7. Правилника)

У овом раду ауторка се бави анализом решења из чл. 156 Закона о облигационим односима Републике Србије о ограничењу износа накнаде за имисиону штету када она настане у обављању општекорисне делатности за коју је добијена дозвола надлежног државног органа. Пледира за укидање посебног законског привилеговања појединих категорија имитената и за могућност да се инхибирање штетникове корисне активности спречи помоћу института осигурања од одговорности. Ауторка је мишљења да је пракса привилеговања појединих имитената штетна по једнакост у вршењу грађанских субјективних права и подједнако штетна за друштво као целину. Један од основних аргумента бранилаца интервенционизма јавног и општег интереса у вршење и заштити грађанских субјективних права јесте да би натуралном реституцијом или интегралном новчаном накнадом претрпљене штете имитент био доведен до пропasti. Та позиција донекле је оправдана, с обзиром да имисионе штете потенцијално могу много коштати имитенте. Да би се то избегло, ауторка сматра да би, уз укидање привилегованих правила, требало у наше право увести одређени модел осигурања од грађанскоправне одговорности за имисије.

- 2) „Mortgagors liability for the preservation of the value of mortgaged real estate“ (првопотписана у коауторском раду са проф. др Мирославом Лазићем), Теме (Ниш),

год. 44, бр. 1 (2020), стр. 65-81. Доступно на:
<http://teme2.junis.ni.ac.rs/index.php/ТЕМЕ/article/view/1310>. У складу са чл. 3
Ближих критеријума за избор у звање наставника, из 2022. године: М23.

Аутори у раду анализирају материјалне и процесне одредбе српског законодавства о остваривању и заштити овлашћења која припадају хипотекарном повериоцу за случај да се радњама хипотекарног дужника или трећих лица умањује вредност хипотековане непокретности и доводи у питање намирење дуга обезбеђеног хипотеком. Хипотекарни односи који настају као акцесоријум већине модерних кредита у банкарском пословању одликују се дугим трајањем. За то време могуће су промене у стању и вредности хипотековане непокретности. Приликом усвајања тада новог хипотекарног закона, 2006. године, главни мотив је био да се подстакне прилив инвестиција, а најбољи начин да се то постигне је био да се што више ојача правна позиција хипотекарног повериоца. Ипак, аутори су става да је одредбама о одговорности хипотекарног дужника за очување вредности хипотековане непокретности хипотекарни дужник доведен у знатно отежану позицију давањем овлашћења повериоцу да „прескакањем поједињих корака“ постигне превремену продају хипотековане непокретности и наплату целокупног износа потраживања.

3) „Еколошка функција права својине на непокретностима“, Зборник радова Правног факултета у Нишу, год. 60. бр. 92 (2021), стр. 115-132. Доступно на:
<http://www.prafak.ni.ac.rs/files/zbornik/sadrzaj/zbornici/z92/06z92.pdf>. (M51)

У овом раду ауторка се бави еколошком функцијом права својине на непокретностима, отеловљеном у два грађанскоправна института. То су *sui generis* службености анлоамеричког права и реалне (*propter rem*) облигације француског права. Наведени институти представљају синтезу различитих покушаја да се из свих правних области и правних грана пружи допринос хибридној и иновативној природи еколошког права. Истовремено, грађанскоправни институти са еколошком сврхом представљају доказ да грађанско право, иако најстарија и најутемељенија правна област, а можда и баш као таква, садржи у себи бројне еволутивне могућности. Еколошка функција права својине је ново поље истраживања које представља прави изазов за једног посленика грађанскоправне мисли. Ауторка је себи дала задатак да помири завађене стране - право својине и животну средину, због тога што често са жељењем констатујемо да приватна својина и животна средина непрекидно ратују, са неједнаким резултатима али чешћим тријумфима својине и да открије еволутивне могућности грађанског права. Доказ за постојање еволутивних потенцијала грађанског права кандидаткиња налази у два института која је у раду истраживала – еколошке службености и еколошке реалне облигације.

4) „Имисије“. Зборник радова са пројекта „Усклађивање права Србије са правом ЕУ“, књ. 6, 2019, стр. 159-174. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Zbornik-Uskladjivanje-prava-2019.pdf.

Кандидаткиња се у раду бави појмом, врстама и појединим карактеристичним појавним облицима имисија, као штетних утицаја који су узрок великом броју суседских спорова. Грађанскоправни појам имисије није једнозначно одређен. Док закони и законици не садрже ниједну одредбу о томе, правна теорија их дефинише као материјалне утицаје који се простиру са једне на другу непокретност, утичу на коришћење те непокретности узроковањем материјалне штете на њој или сметањем вршења права на тој непокретности, а последица су одређене људске активности која се врши на непокретности са које долазе ти утицаји. Овакво појмовно одређење имисија је последица тумачења законских норми и синтеза схватања из судске праксе. Оно искључује могућност постојања других облика шкодљивих дејстава, као и могућност да ти шкодљиви утицаји потекну од неког стања или пропуштања на суседној непокретности. Ауторка својим истраживањем доприноси разјашњењу компликованог појма имисија и његовом обогаћивању, и тако отвара могућности за мултифункционалност суседских спорова.

5) „Суседскоправна ограничења права својине“, Тематски зборник радова Правног факултета у Нишу, 2020. стр. 99-112. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Radova-PF-2020.pdf

У фокусу рада кандидаткиње јесте ограничавања права својине на непокретности применом правне технике суседских односа. Суседскоправна ограничења права својине су све значајнији и запаженији начин свођења шкодљивости себичног понашања власника на разумну меру. Неки у њима виде и потенцијал доприноса заштити животне средине. Ауторка указује на то да је суседско право израз социјализације вршења грађанских субјективних права, пре свих, права својине, поводом непокретности. Оно је, уједно, један од најстаријих пратилаца права својине, и, уопште, заједничког живота људи у одређеном простору. Такав закључак следи и из историјске анализе, приказане у овом истраживању. Кандидаткиња је мишљења да је појам суседства у смислу грађанског права неопходно одредити да би се утврдило поље простирања дејства норми грађанског суседског права, с обзиром да грађанскоправна заштита од прекомерних имисија има ограничени дomet. Ауторка наглашава да се њени капацитети показују све слабијим, уколико се покушава, да се, вештачким путем, њена примена прошири и ван граница суседства у смислу грађанског права. Суседство у ужем смислу, као непосредно физичко граничење непокретности, одређује где почиње да се примењује суседско право. Појам суседства у ширем смислу, као подручја простирања међусобног утицаја коришћења различитих непокретности, одређује где престаје његова примена. Од те граничне линије почиње да се "гаси" ефикасност имисионе грађанскоправне заштите и почиње простор искључивог деловања јавноправне регулативе, пре свега, урбанистичких и еколошких прописа“.

6) „Грађанскоправна одговорност за имисије у праву Француске“. Зборник радова са пројекта „Одговорност у правном и друштвеном контексту“, књ. 2, 2020. стр. 247-263. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Radova-Odgovornost-2022.pdf.

Кандидаткиња се у раду бави анализом великог броја учења о основу грађанскоправне одговорности за штете од суседских сметњи, која су се појавила у француској грађанскоправној теорији услед чињенице да Француски грађански законик (C. civ.) не садржи ниједно посебно правило о грађанској заштити од прекомерних имисија. Ауторка посебно издваја два схватања: учење о ненормалном или изузетном вршењу права својине и учење о одговорности за абнормалну штету и нарушавање равнотеже између одређених права својине. Иако суштински представљају теоријско образложење судских одлука, претежно грађанског одељења Касационог суда, она, у основи, почивају на начелу једнакости правних субјеката, односно, једнаке вредности грађанских субјективних права и на идеји очувања те једнакости кроз уравнотежење вршења права на непокретностима. Ауторка је мишљења да грађанскоправна заштита од прекомерних имисија треба да буде један од инструмената равнотеже у коришћењу непокретности и средство за одржавање друштвености грађанских субјективних права, нарочито права својине.

7) „Грађанскоправна заштита од имисија и јавно право“, Зборник радова са пројекта „Заштита људских и мањинских права у европском правном простору“, књ. 11, 2022, стр. 209-222. Доступно на http://www.prafak.ni.ac.rs/files/centar_pub/Tematski-Zbornik-Rep-projekat-dec2022.pdf.

Ауторка се у овом раду бави односом грађанскоправне заштите од имисија и њеног јавноправног пандана. Она указује на то да су имисије предмет регулисања и других прописа, осим грађанскоправних, пре свих, урбанистичких и еколошких прописа, те да су јавноправна регулатива и заштита од имисија првенствено приблизите суседа угроженог имисијама са непокретности другог суседа. Ауторка указује да не треба занемарити ни чињеницу да ће подједнако често бити неопходна и грађанскоправна заштита, јер без ње нема потпуне заштите интереса оштећеног. Ауторка такође истражује велики утицај који у савременом праву врше урбанистичко и еколошко право на грађанскоправну заштиту од имисија.

8) „Грађанскоправна заштита од коришћења личних добара у комерцијалне сврхе“, Зборник радова са Међународне научне конференције „Право и дигитализација“, Ниш, 2021, стр. 163-176.

У овом раду ауторка се бави феноменом неовлашћеног коришћења личних добара у комерцијалне сврхе, који је у упоредном праву познат као феномен комерцијалне априоријације личности (commercial appropriation of personality). Овој правној појави се првенствено приступа са аспекта права интелектуалне својине и

облигационоправног института неоснованог обогаћења, при чему се репарација, односно поправљање материјалне штете, показује довољном сврхом имовинске санкције. Проблеми у правној теорији, законодавствима и пракси настају приликом покушаја да се комерцијалној апропријацији личних добара приђе из правца грађанскоправне заштите личности од наношења нематеријалне штете. Ауторка закључује да комерцијално коришћење личних добара, својих или туђих, није нова појава, али да је неовлашћена употреба туђих личних добара у комерцијалне сврхе нови феномен са којим правни системи тешко излазе на крај, те и да је право Републике Србије нормативно добро опремљено за један врло темељан и врло прецизан захват у овој релативно новој пољу правних проблема и неизвесности.

9) „Правна природа суседског права“, Зборник радова са међународног научног скупа „Изазови и перспективе развоја правних система у ХХІ вијеку“, Правни факултет Бања Лука, 2022., стр. 267-282.

Ово истраживање ауторка почиње једном занимљивом констатацијом, да је суседство друга породица, те даље на један креативан начин парофразира чувену Толстојеву реченицу којом је он започео роман „Ана Карењина“: „Док су добри суседи увек наликују једни другима, без обзира на место и време, свако лоше суседство има своју историју и иновативност.“ Она указује да се лоша суседства разликују од кврата до кврата и од једне до друге стамбене зграде, те да због тога суседско право, било јавно или приватно, увек има много послана. Ауторка се пита у овом истраживању шта је заправо суседско право и каква је његова правна природа? Она закључује да правна наука и правна пракса нису успеле да се коначно изборе са овим проблемом који постаје сложенији са мешањем елемената јавног и приватног права у регулисању суседских односа, а посебно са развојем урбанистичког и еколошког права, те да због тога у овом раду за главну тему истраживања имамо правну природу суседског права, која ће нам боље разјаснити и његов појам, значај и тенденције његовог развоја у будућности.

10) „Пренатални деликти у грађанском праву“, Зборник радова са међународног научног скупа „Право између идеала и стварности“, Правни факултет Универзитета у Косовској Митровици, и Институт за Упоредно право Београд, 2023., стр. 389-400, Доступно на <https://pra.pr.ac.rs/docs/zrp/Zbornik%20Pravo%20izmedju%20idela%20i%20stvarnosti.pdf>

У раду се истражују пренатални деликти као недозвољене људске радње у области пренаталне дијагностике и примене различитих медицинских поступака и средстава генерално повезаних са репродуктивним правима пацијената. Термин истовремено означава скуп грађанскоправних тужби уперених на накнаду материјалне и нематеријалне штете настале из ових радњи (или пропуштања). Ради се о грађанскоправној одговорности за нежељено зачеће, нежељено рођење и

нежељени живот. У раду ауторка указује на њихове битне карактеристике, као и на правне и моралне дилеме које су настале у вези са њима у правној теорији и пракси.

11) „Ограничења права својине на природним ресурсима“, Зборник радова са међународне научне конференције „Право и друштвене вредности“, Правни факултет Универзитета у Нишу, 2023., стр. 259-272.

Ауторка се фокусира на ограничења права својине на појединим елементима животне средине, као што су пољопривредно земљиште, водно благо и шуме и шумско земљиште. Она указује на то да је данас немогуће наћи кривично законодавство које не предвиђа посебан корпус кривичних дела којима је заштићени објекат животна средина и поједини елементи животне средине, те да је Република Србија пре више од двадесет година усвојила изванредан пакет закона о заштити животне средине у оквиру пројеката хармонизације њеног права са правом ЕУ. И ови закони садрже посебне прекршаје, који заједно са осталим казненим прописима чине целину јавноправног аспекта заштите животне средине. Хармонизација права се ту не зауставља, будући да је Србија на путу ка европској породици усклађености борбе против деградације и уништења животне средине. Сваки нови пропис ЕУ значи ново прилагођавање. Суд правде ЕУ и Европски суд за заштиту људских права и основних слобода у Стразбуру непрекидно надзиру то прилагођавање. Ауторка указује на то да грађанскоправна ограничења својине додатно оптерећују својину и некада је своде на „голо право“ (nuda proprietas).

12) „Planning Law, the Right of Ownership and Relations of Neighbours in Roman and in Modern Law“, Ius Romanum II/2019, Res Publica & Res Privata, Fourth International Conference of Balkan Assostation of Roman Law and Roman Legal Traditions, Крагујевац, 2019., стр. 700-709. (HEINONLINE, ERIH).

У овом раду ауторка се бави односом урбанистичких прописа и просторног планирања у Римском праву и утицајем еволуције овог односа на савремено право и савремену регулативу грађанскоправног аспекта суседских односа. Она истражује у којој мери је тај однос утицао на обликовање модерног суседског права, да ли је и тај феномен тековина Римског права и његовог огромног утицаја на европскоконтинентални правни круг, или је у овој области постојао самостални и аутохтони развој суседских односа и урбанистичког планирања, те њихове разноврсне интеракције.

5. Закључно мишљење о испуњености услова за избор кандидаткиње Милице Вучковић

Кандидаткиња др Милица Вучковић је после избора у звање доцент написала научно засновану монографију, и већи број радова, који су објављени у угледним домаћим правим часописима из категорија M23, M24 и M51.

Радови кандидаткиње представљају резултат самосталних истраживања појединих правних института и феномена из домена грађанског и стварног права. Сам избор тема којима се кандидаткиња бавила показује да прати литературу и судску праксу у домену грађанског и стварног права и да уме да препозна актуелне проблеме у теорији, законодавству и правној пракси.

Садржина радова показује да је кандидаткиња савладала методологију научног истраживања и да је у стању да проблем целовито и темељно истражи, научно обради и на ваљан начин саопшти резултате својих истраживања. Закључци и ставови које у својим радовима износи научно су утемељени и добро аргументовани. Научни стил писања који кандидаткиња у својим радовима примењује одликују јасноћа, прецизност, једноставност и концизност.

Кандидаткиња је својим радовима показала своју способност да на компетентан начин критички анализира позитивноправна решења у домену грађанског и стварног права, које сагледава с аспекта општих начела грађанског и стварног права и актуелних тенденција у развоју ове правне области. У својим анализама кандидаткиња елаборира различите димензије законских решења, при чему сагледава њихов утицај на делотворност и ефикасност у регулисању појединих стварноправних и уопште грађанскоправних феномена и инсититута. Предлози које нуди у циљу превазилажења нормативних недостатака показују не само њено добро познавање теорије грађанског и стварног права, већ и начина на који практично функционише механизам регулисања друштвених односа којима се бави ова правна наука у постојећем друштвеном и правном контексту.

Својим радовима и учешћем на научним скуповима, кандидаткиња се афирмисала у научним и стручним круговима као правни научник и теоретичар чији рад домаћи цивилисти позитивно оцењују.

Кандидаткиња је стекла завидно педагошко искуство у настави на предмету Увод у грађанско право и Стварно право и другим предметима са Катедре за грађанскоправне науке на којима је била ангажована за извођење предавања и вежби. У досадашњем савесном, коректном и преданом наставно-педагошком раду са студентима она је испољила изразиту способност да студенте заинтересује и подстакне их на континуирани рад, да им приближи сложене правне установе и феномене и помогне им у савладавању наставног градива. Приметна су и њена настојања да у настави примењује иновативне методе рада који подстичу студенте на активно учење. Материјали за рад на предавањима и вежбама које самостално припрема усклађени су са стандардима савремене дидактике. Због свега тога, у студенским анкетама о оцени наставно-педагошког рада наставника и сарадника др Милица Вучковић редовно је добијала високе оцене.

Др Милица Вучковић пружила је значајан допринос академској и широј заједници својим ангажовањем у раду органа и тела Факултета, подстицањем активног учења студената, као и својим радом на Правној клиници Правног факултета у Нишу.

На основу изложеног, Комисија је закључила да кандидаткиња др Милица Вучковић испуњава све услове за поновни избор у звање доцент, као и све услове за избор у више звање ванредни професор за ужу грађанскоправну научну област, те ће са задовољством учинити предлог за избор у више звање.

6. Предлог за избор кандидата

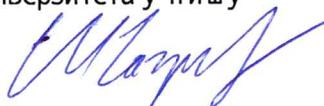
Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Грађанскоправну научну област, пошто је проучила пријаву и прилоге, а након што је анализирала научни и стручни рад и наставно-педагошку активност и сагледала допринос кандидаткиње др Милице Вучковић академској и широј заједници, констатује да она испуњава све услове за избор у звање ванредног професора прописане чл. 74. ст. 8. Закона о високом образовању, чл. 165. ст. 8. Статута Универзитета у Нишу, као и чл. 14. и 17. Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, који су саставни део Правилника о поступку стицања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу. На основу наведеног Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцента или ванредног професора за ужу Грађанскоправну научну област

ПРЕДЛАЖЕ

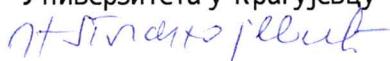
да Изборно веће Правног факултета Универзитета у Нишу УТВРДИ ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР др Милице Вучковић у звање ванредног професора за ужу Грађанскоправну научну област.

У Нишу, 16. 4. 2024.

Проф. др Мирослав Лазић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Нишу

Проф. др Нина Планојевић,
редовна професорка Правног факултета
Универзитета у Крагујевцу

Проф. др Михајло Цветковић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Нишу

